

intet Tilfælde overstred den hidtidige Størrelse af 2 Mk. pr. Tønde Hartkorn. For at finde denne have vi gennemgaaet de af det statistiske Bureau udgivne Oversigter over Amtsrepartitionsfondenes Regnskaber for de sidste 6 Aar, 1857 til 1862 incl. Hvorledes Middelhyrden for disse 6 Aar har stillet sig i de forskjellige Amt, vil sees paa den bilagte Tabel. Ogsaa her gjælder det, at Veibyrden overhovedet er større for Sjælland end for Nerne. Middelhyrden for det Hele er 2 Rd. 62½ Sk. pr. Tønde Hartkorn.

Naar man nu med nogenlunde Sikkerhed kunde gaae ud fra, at Veibyrden i det Hele blev herefter den samme som hidtil, saa kunde man ogsaa med Sikkerhed fastsætte den forømtalte Normaludgift, udover hvilken det Almindelige dækkede de halve Udgifter; men hvorledes Udgiften i Fremtiden vil stille sig, er noget usikkert. Paa den ene Side kan formodes, at Udgiften vil blive lavere, idet Hovedlandeveiene nu ere anlagte, og der altsaa herefter kun bliver Tale om disses Vedligeholdelse, hvilket for en Deel tillige gjælder om de mindre Landeveie, hvortil endvidere kommer, at Communerne ville vide at bestyre Hovedveiene billigere end tidligere Regjeringen, men paa den anden Side har ogsaa Veikassen aarligt faaet stor Forstrækning fra Statskassen, som herefter bortfalder. Da vi ikke have det fornødne Materiale for derefter at kunne calculere de fremtidige Udgifter, have vi antaget, at de anførte Omskændigheder hæve hinanden, og at altsaa Udgiften til Veiene omtrent bliver, hvad den er i hvert Amt. Vi erkjende imidlertid, at denne Slutning kan være mere eller mindre feilagtig, og at det derfor, førend Loven vedtages, maa gjøres til Gjenstand for nøie Undersøgelse i Veicontoiret; men da vi heller ikke antage, at Udkaftet kan gennemgaa sine Behandlinger i nærværende Rigsdagssamling, saa vil der være tilstrækkelig Tid til, at Forslaget kan blive nyere gennemarbejdet, inden Sagen atter kommer frem.

Gaaende altsaa ud fra, at Landveisudgifterne blive omtrent de samme som hidtil, og fastholdende, at Bidraget til den nye Veikasse ikke bør overstrede de hidtil ydede 2 Mk. pr. Tønde Hartkorn, saa have vi ved forskjellige Beregninger udfundet, at 2 Rd. 16 Sk. pr. Tønde

Hartkorn formeentlig vil være et passende Normalbeløb for Udgifterne til Veivæsenet. Hvad et Amts Veis-Udgifter ere mere, skulde da godtgøres med det Halve. Ved at sammenholde TABELS 4 næstsidste Rubriker, som ere udarbejdede under de anførte Forudsætninger, vil man see, hvormeget dette Forslag vil moderere Veibyrden. 5 Amtsraadskrebs faae vistnok ingen Moderation, men desuagtet bliver deres Veibyrde ikke lidet lavere end de andre Amters; for de øvrige Amtsraadskrebs vil derimod en saadan Bestemmelse være til overmaade megen Bempelse. Beløbet af den Understøttelse, som tilflyder de mere bebyrdede Amtsraadskrebs af Veikassen, andrager 94,935 Rd., til hvis Dækning det kun vil være nødvendigt at udskrive omtrent 25 Sk. pr. Tønde Hartkorn. Udgifterne til Veivæsenet kunne altsaa stige en heel Deel, førend Veikassen behøvede 2 Mk. pr. Tønde Hartkorn til Dækning af sine Forpligtelser; men overfor Fremtiden, som sandsynligviis bærer stigende Udgifter i sit Skjød, turde det være rigtigt ikke strax at stille stærkere Fordringer til denne Kasse.

Det Arbejde, som en saadan Ordning vilde medføre i Ministeriet, idet det kun bestod i at udbrage af Amtsraadskrebsenes Regnskaber, hvormeget foregaaende Aars Veisudgifter havde overstegit Normaludgiften, for derefter at udregne, hvor stort Beløb hver Kreds tilkom, og hvor stort Bidrag pr. Tønde af det hele Hartkorn der maatte opkræves for at dække samme, er for ubetydeligt til, at der herfra kan hentes nogen Indvending mod Forslaget.

Et andet Forhold, som maatte tages under Overveielse, hvis vort Forslag vedtages, er, om Rjøbenhavns Amtsraadskreds da bør beholde sine Bomme. Kredsens Udgifter ville vel ogsaa efter Forslaget blive endeel høiere til Veivæsenet, end i de øvrige Kreds; men Hartkornet tør ogsaa antages at kunne bære mere der, end i det øvrige Land. Da desuden Bommene ere en Hindring og Ulempe for de Veifarende, som er fjernet andre Steder, burde de formeentlig ogsaa fjernes her.

I Henhold til det saaledes Anførte tillade vi os at foreslaae, at de fornødne Bestemmelser herom optages i en ny Paragraph.